Bechmann, Friedemann: Institutiones Logicae Ex Aristotele, Eiusque optimis tum Graecis tum Latinis Interpp. concinnatae
Gotha, 1677 [VD17 39:135095N] Seite 288c

Non n. sequitur: Socrates no
-mo volans, sensus n. posterio
volet, sed nihilominus aliquod
Prædicatum itaq negativa
-minos q per se prædicari pos
in finitetur, non particula tn
-quem hoiem doctum, et simu
doctum, at male tn. hinc in
n. utrumq, debebat E. prima
-dens doctum: E. petrus non
-secutio de præterito, seu
dico de exconsule: Ille fuit
non fuit consul. Sic qui sem
fuit non albus, nec statim
W. non debet particula red
quat. est hoo, non est albus,
albus E. hoo quat. est hoo, e
ut hoo sit albus, tn. neq id
sit niger. V. deniq ne sint
-test non ambulare E. petrus
-modi propositioes resolvant
Petrus est potens id non a
non totum prædicat. sed
et Conimbr. respondent

seu æquipollentia inter finitas & infinitas, in primo illo principio (*Contradictoria non possunt dici de eôdem*, seu, *de quo dicitur & affirmatur unum contradictoriorum, de eo negatur alterum*, e. g. si de homine affirmatur τὸ *doctum* h. m. *Homo est doctus*, de eo negatur alterum contradictoriorum nempe τὸ *non doctum*, h. m. *homo non est non doctus*, quæ est consequentia & æquipollentia inter finitas & infinitas: Similiter cum de homine negatur τὸ *doctum*, h. m. *homo non est doctus*, de eodem affirmandum est alterum contradictoriorum nempe τὸ *non doctum*; h. m *homo est non doctus*, quæ iterum est æquipollentia & consequentia inter finitas & infinitas.

CAP. X.
DE CONVERSIONE SIMPLICIUM ABSOLUTARUM.

I.

SEquitur nunc conversio, quæ vulgò ad affectiones enunciationis respectivas referri solet, cum propositio convertens vel conversa dicatur non nisi in ordine ad aliam enunciationem.

2. Inprimis autem ambiguitas tol-

lenda

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/bechmann1677/0590
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg